

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Venerio alio abate. Cap[itulum]. lxvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse septēbris occurrentibus. Fo. ccxxij.

Elias ali

Nus abas fuit in finibus artine ciuitatis; q̄ mes tropolis est the baidio: senecte in heremo anno rum. et. quorum lxx annos in solitudine trāsegit: fuit discipulus antonij: qui ope manū et orationib⁹ tempus exegerat. Qd̄ cuj hospitalitat⁹ intenderet: et ad eum multitudo fratrib⁹ venisset: quia publicus illac transitus erat: et deficiere sibi pane tristis esset. Ingressus speluncā ex insperato tres panes grandes et recentes subito repperit: et qui bus duos assumēs vsgintiquinq⁹ fratres ex eis satiavit. Tert⁹ hō qui superfluit diebus. xv. eidem postmodum advictum satis fuit. Hec in vītis patrum.

De sancto Venerio abate. Cap. lcv.

Enerius abbas et

presbyter apud insulam palmariam claruit temporibus ipso ce imperatoris: et Gregorij pape p̄imi. Qui ex nobilib⁹ oratus parentib⁹ prouincie lunēis sacrificijs litteris edoc⁹: res loco seculo dictaz insulam perterritam distante a lunēi ciuitate circa miliarib⁹. viii. in loco qui dicitur tyrus maior: ubi asperime penitentie operā dabantur: herbis agrestibus et pomis multo tempore vescens. Ad quem accedens quidā agrestis nomine renelatione diutina premonitus ab eo salutis mādara suscep⁹: et rogatus ab eo sarcinū ad terram colēdā et hordeum ad seminādū iro dei detulit. Cum autem Venerio tempore quo īā hordeum meti cuperant semen delatū seminasset hordeū subito natiū et maturatū est: quod ipse eadem messiū tēpestare. Eū fama ipius diffusa inter multos illum visitantes: pauper quidā dominalis ad eum venisset: puerum in nauī iuxta littus reliquisset: illeg⁹ dormitans: latratus subito expansens: et enigilans in mari lapsus necatus fuisse: nauig⁹ per equora vagatur: audiens hec Venerius et homini miserrimus oratione sua et lachrymis et nauē ad lītū: et puerum reduxit ad vitā: unde ob eius sanitatem nimiam tam phoca imperator: et gregorius pap̄ primus ipsum plurimi reverebantur. Daz eo ingens ppe clivitē lunēi habitabat: qui carinas in mari sepius subuertebat. Ad instātiā ergo lunēi. ep̄i sanctū virū sup hoc p̄cib⁹ tertio pulsantis: post orationē et ieiuniū triduaniū: cū archidiacono et plurib⁹ descedens ad rupē vbi draco latebat vestigia sua in safo acī in cera impressa reliquit. Et dum draconis ex pte ep̄i de recessu mandasset: illeg⁹ nullaten⁹ moueret: deinceps

de mandauit in noīe trinitatis: ut se in abyssum demergeret: draco se statim in mare precipitans nūc̄ coparuit. Post hec veneri⁹ et gloriā hoīm fugeret nauigauit ad insulā cynē: ibis dieb⁹ xi. cū bestiis demorat⁹ est: coruo et quotidianū mīdiū panis calidi et frustū carnis bubale dūtū nūs deferēre. Qui etiā de cibulans intralit⁹ corpus hoīs in mare necari: illis ab vndis eis etiā inueniunt: et ora p̄ eo angelis apparentibus hoīem suscitauit. Eū aut̄ admonitione diuīna ad locū suū redire velle: et nautas qui illuc ap̄ulerent: et ad sardinā tre volebāt instanter rogasset ut ipm ad suā insulā deferrēt: illis recusarent: ora in mari tēpestate: non prius inde se monere potuerūt: donec sancti petitionem adimplere volentes: facta subito serenitate eum illinc detulerūt. Et cū ante recessum suū ipi nauē in litore lapidib⁹ luderen: vnuig⁹ illorū et socio casu in tempore p̄cussus extirpasse oratione sancti suscitat⁹: eū reuersus ligat⁹ ad locū p̄stūnū quievit in pace. iii. idus septēbris: manus angelicis sepult⁹: in quo loco oleū emanans egritudines oēs sanabat. Post hec lucius ep̄s lunēis deo admonit⁹ ad insulā cūm populo veniens: oleum manans repperit: co:pusq⁹ effodiēs illud quoq⁹ integrū inueniens mitro fragans odore: honorabiliter tumulanit: ecclesiāq⁹ desuppedificauit: vbi ad refectionē custodū sacrī corporis de terra fons scaturit: vñig⁹ in p̄senso ibidē manās. Lepore hō ludouisci p̄i imperatoris: cū saraceni insulas illas devastarēt: apollinaris ep̄s lunēis: et sancto p̄vsum admitt⁹: corp⁹ ei⁹ inde trāstulit: et regū derulit: ac in ecclīa sc̄i p̄spri. iiii. nosī. nouēbris depositus.

De sancto Venerio alio abbate. Cap. lxvi.

Enerius alius abbas

Erburtine ciuitatis floruit tpe othonis iii. imperatoris. Qui primo in monasterio sancti benedicti apud ipm oppidū de gens: inde solitudinē petens: sine abbatis licētia discessit. Quo tpe cōrigit sanctū rōvaldum abbate ad ciuitatē illā ab othonone obfessaz accedere: ḡfa pacis interponēde. Qui audiēs de relicto solitario ad eū abiit: et vita ipsius cōperta ipm de inobedientia increpauit: et sine abbatis sui licētia quicquid faceret inaniter labores atrixit. Ille aut̄ cōpunctus ad monasteriū reuerfus: licētia a suo abbate de vita solitaria ducēda petiit: et vt perīt sp̄rauit. Deinde sarcum hoīb⁹ inaccessibile cōcedit: vbi. iii. annis sine humano cibō permāfit: exceptis trībus p̄nibus quos secum p̄tus a monasterio detulit. Solaq⁹ poma silvestria et radices edebat: aquā hō quā estare bibebat: in concavo lapidis hyeme et niuib⁹ colligebat. Ad quos plurimi vitā eius reuerentes accedebat: et vite hoīs necessaria deferebat: que tñ oīa ipse pastoib⁹ pecorū et alijs indigētibus erogabat. Ibidē quoq⁹ ex:

Liber

hortante ep̄o basilicam fieri et cōsecrari p̄misit.
In qua post aliqd t̄ps discessit: et a q̄busdā euz
querētib⁹ inuictus est moru⁹: in cubitis et genti
bus quasi ad orationē incubans: ubi et sepult⁹
est p̄ quem deus plurima miracula ostēdit.

De translatione sc̄i hermacore. *Lap. lxvij.*

Rāstatio corpis sc̄i hermaco
re ep̄i facta est post
t̄ps quo attila flagellū dei Italīa ve
nastans: aquileia funditus euerit.
Lūq̄ sedo eandē puincia gothorū
rables depopulata est. iiii. quoq̄ lōgobardoꝝ
imperū: paulus tūc patriarcha aquileieni. ferre
nō posset ad gradense castrū supra mare sitū se
trastulit: et corpora quoru⁹ sedoꝝ: ac thesauros
ecclesie secū rulit: cui successit in patriarchatu
pb̄in⁹: et pb̄ino helias q̄ in gradē eccl̄ia syno
dū. cc. ep̄oꝝ celebrauit: et de mādaro tūc pelagii
pape ip̄am eccl̄iam tot⁹ venetie et dalmatice me
tropolim cē p̄stituit: eo q̄ aquileia tūc fundit⁹
eisset euersa. Post helia⁹ successit cyprian⁹: quo
mortuo fortunat⁹ heretic⁹ sedē inuasit: fuit⁹ au
dacia lōgobardoꝝ: q̄ spoliatis eccl̄iis sedē re
nebat in castro glemonē in p̄finio lōgobardoꝝ
sito. Eodē aut̄ tpe priogenit⁹ a papa missus est
patriarcha ad instātiā ep̄oꝝ catholicoꝝ puicie
venetoriū: ut dicta sedē catholice gubernaret.
Qui a pplo gratāter excep̄tus et diuinā disposi
tione cathedralis: ad eoz p̄ visum p̄monit⁹: cū
oi sua piebe aquileia⁹ p̄ficit: et corpora hermaco
re: et fortunati adhuc in agro sc̄e marrone ale
xandrie tumulata: inde ad castrū gradēse trā
seret. Quib⁹ in saeclo mausoleo repris: dū ipsa
inde asportare nō possent: inq̄rētes: ne forae q̄
q̄ de reliquiis eorū deficeret. Reuerti ad arca
repertū vñū ex calceis sc̄i hermacore ex erro
re dimissum: quo suscep̄to corpora cū oi facilita
te mouētes: manū iposita gradū tñlerū: eaq; ibi
dē honorifice deposuerūt: p̄die idus septemb.
ubi et tumulata q̄descit: loc⁹ nō susceptionis na
uis q̄ corpora tulit: vñq; hodie d̄ celus. i. recep
sus sc̄i hermacore: q̄ sp̄ virēti germe decorat.
De sancto hiuentio ep̄o. *Lap. lxvij.*

Juett⁹ ep̄s
discipulus b̄ti her
macore fuit. Cum
idē b̄ti hermaco
ras sc̄m syri ep̄m ordinatus
ad ciuitatē papiā missus: ut
verbū dñi p̄dicarer: hiuentum
discipulū eidē associauit: ut
discipulū est supra in legenda syri
v. idus decemb̄is. Hic cū bea
to syro ep̄o in p̄dicationis officio iugiter labo
rauit: quē et ip̄m diaconū idē ep̄s ordinauit: ac
successorē dimisit. Dū aut̄ mortuo syro hiuent⁹
ad sacerdotiū petere: vñū latuit: s̄ tādē pro
duce⁹: q̄ satis renitētis p̄tificatū accepit: qui

Octanus

gravissim⁹ cleror̄ pplo magistr̄ vestigia sequēs
gregē dñicū exēplis et sermonib⁹ pauit: et mira
culis pollēs i pace queuit p̄die idus septemb̄is.

De sancto hiuentio presbytero. *Lap. lxx.*

Juett⁹ presbyter

in hyspania claruit sub tpe con
stantini impatoris. Quivir san
ctitate in signis et sapientia clar⁹
rhetorico stilo copiosus: genere
nobilissim⁹: quattuor euangelia
heroico metro. iiii. libris pene ad xviū trāstulit:
et apud hyspanias claro fine in pace queuit.
De sancto Niceta martyre. *Lap. lxx.*

Niceta mar

tyr: qui interptae
victor apd nō come
diam ciuitatē pas
sus est sub Maximiano rege
sp̄is martyris parēte. Hic ip
ius ciuitatis orisidus filius
prefati maximiani regis ḡti
lis: in adolescentia bonis mo
ribus imbutus p̄ revelationē
ad xp̄m conuersus est. Apparuit cū in somnis
x̄s cumvirgine in oratorio sancte marie: tenē
signum crucis in manū sua: et docuit eum ut cre
deret in eum: qui emigilās et de visione territus
perquirerat quis esset: qui ei apparuiisset: cui
quedam xp̄iana noīe juliana occulē imagines
xp̄i ac matris eius et signū crucis ostēdit: quas
ille ipsas esse figurās eori: quos viderat recon
gnouit. Ductus igitur a juliana ad oratorium vir
ginis: a quodā presbytero xp̄iano in fide doc⁹
et baptizatus est: induit⁹q; habitu despiciabilis
et gabriele archāgelo ei apparēte in fide xp̄i co
firmatus est. **C**um aut̄ puer quidā julianus
nicetam orantem in ecclesia reperisset: patri de
nunciauit. Qui missis apparitoribus fecit eum
detineri in ecclesia sancte dei genitricis oratē.
Ductus ad patrē ab eodem ad sacrificiū inuit
atur. Ille aut̄ sibi dari deos perit: ut eis thū
ra offerret: statuasq; idolorū argēteas in domū
suā adductas contriuit: et pauperibus per fru
stra distribuit: quod cū patri ip̄met postmodū
retulisset: insit eū cathenis ligari: et vincis su
spendi: et a. xxiiij. viris sibi vicissim succedētib⁹
neruis raurinis acero et felle intinctis crudeli
ter flagellari: cui apparet angelus michael sp̄
sum dulciter p̄fotauit: videlicet niceta manū de
celo et porrigit̄ coronā gēmatā et colūmā igne
am ad celū vñq; p̄fam. **C**ū aut̄ hec oīa pati
enter tolerasset: fecit eū parer manib⁹ et pedib⁹
vincis sup strati ponti: et puellā speciem ad
duci: ut ip̄m osculis et amplioribus alīcīens ad
deorū sacrificia puocaret. Qui dū se ab ea im
pudice tractari sentire: et aliter illam repellere
nō posset: lingua detib⁹ prescīam in facie eius